

Arrest

nr. 287 849 van 20 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X op 31 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat K. HINNEKENS *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 12 oktober 2019 samen met haar minderjarige zoon (hierna: verzoeker) België binnen en verzoekt op 17 oktober 2019 om internationale bescherming. Dit verzoek wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige ingediend. Op 26 april 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 18 november 2021 weigert

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

1.2. Op 3 december 2021 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. In een schrijven van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 februari 2022 aan de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat verzoeker wordt geacht afstand gedaan te hebben van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 9 juni 2022 dient verzoeker opnieuw in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van hem een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij bent op (...) 2013 geboren te San Salvador, El Salvador en hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jij bent aldus minderjarig. Je moeder L. A. M. C. (...) verblijft eveneens in België.

Zij diende, overigens net als haar moeder A. M. C. De M. (...), een eerste verzoek om internationale bescherming in op 17 oktober 2019, met jou als vergezellende minderjarige. Jouw moeder en grootmoeder beriepen zich in hun verzoeken op dezelfde asielmotieven. In het kader van hun eerste verzoek werd door het CGVS op 26 april 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Er werd immers geen geloof gehecht aan de door hen aangehaalde problemen en de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Hun op 12 mei 2021 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) ingediende beroep werd op 18 november 2021 in arrest(nummer) 263863 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 3 december 2021 dienden zowel jouw moeder als jouw grootmoeder een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder diende op die datum ook een apart verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Daar jullie geen gevolg gaven aan de oproep jullie aan te bieden om jullie verzoek toe te lichten, werd voor elk van jullie een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen op 16 februari 2022.

Jouw oma diende op 9 juni 2022 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Daar zich geen gegronde elementen in haar verzoek bevonden, werd op 18 augustus 2022 ook voor dat verzoek een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen.

Tevens op 9 juni 2022 werd door jouw moeder in jouw naam een verzoek om internationale bescherming ingediend. Zelf verklaarde je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet te weten wat je bij een terugkeer naar El Salvador vreest. Je stelt wel niet terug te willen naar jouw land van herkomst, want je vindt Frankrijk en België leuk. In El Salvador voelde je je angstig, op straat in El Salvador zijn er slechte mensen die kinderen ontvoeren. Je moeder voegde op de DVZ nog toe dat jij in gevaar bent als je terugkeert naar El Salvador. Op het CGVS verklaarde jij bang te zijn om terug te keren naar El Salvador omdat ze daar kinderen ontvoeren. Je verklaart er zelf iets ergs te hebben meegemaakt maar daar niet over te willen vertellen. Jouw moeder vertelt op het CGVS dat jij erg bang was in El Salvador, vooral na jullie verhuis. In april 2019 hebben twee personen die je moeder hadden benaderd je bij je arm vastgepakt, je viel op de grond. Je moeder denkt dat jij je dit misschien niet meer herinnert. Zij werd ook eens achtervolgd naar huis door een persoon, jij en je oma openden toen de deur voor haar. Er volgde een soort confrontatie, die jij gezien hebt. Je moeder verklaart te denken dat jij je de meeste van die zaken niet meer herinnert, maar wel heel nerveus was. Een jaar nadat jullie het land verlaten hadden zijn er nog mensen naar jou en je moeder komen vragen in Ciudad Delgado. Daarnaast roept je moeder nog de huidige situatie in El Salvador in, het is er gevaarlijk door de bendeleden. Ze zouden je kunnen ontvoeren of je moeder iets kunnen aandoen.

Ter staving van je verzoek leggen jullie geen documenten neer. Je moeder verwijst wel naar de documenten die neergelegd werden tijdens het eerste verhoor, waarmee ze lijkt te doelen op haar eigen eerste verzoek. Op de DVZ verwijzen jullie naar de documenten die neergelegd werden door je

grootmoeder. Vermoedelijk doelen jullie daarmee op de documenten die zij neerlegde in het kader van haar tweede volgend verzoek.

Op 12 juli 2022 werd jouw eerste volgend verzoek ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, L. A. M. C. (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jou ingediende verzoek om internationale bescherming louter berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde tijdens haar eigen eerste verzoek om internationale bescherming. In het kader van dat verzoek werd jouw moeder zowel de vluchtelingestatus als de subsidiaire bescherming geweigerd, daar geen geloof kon worden gehecht aan haar vermeende asielmotieven. Gezien de RvV deze beoordeling heeft gevolgd, is het karakter ervan definitief.

Jouw moeder haalt twee incidenten aan, één keer werd jij op de grond geduwd toen zij door twee mannen werd benaderd, een andere keer werd zij achtervolgd tot bij jullie thuis waar het tot een confrontatie kwam. Je moeder bevestigt dat het om incidenten gaat die zij tijdens haar eigen verzoek heeft aangehaald (CGVS, p. 5, punt 42) en stelt dat jij niets anders meer hebt meegemaakt (CGVS, p. 5, punt 43). Jouw moeder voegt toe dat er, een jaar na jullie aankomst in België, aan een voormalige buurman uit Ciudad Delgado werd gevraagd waar jullie zijn (CGVS, p. 5, punt 46-47). Ook dit werd reeds door jouw moeder vermeld in haar eerste verzoek, zo bevestigt zij (CGVS, p. 5, punt 49). Gezien bovenstaande gebeurtenissen in het kader van het eerste verzoek van je moeder ongeloofwaardig werden bevonden, is er als gevolg van die gebeurtenissen ook in jouw hoofde geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Daarnaast haalt je moeder de algemene situatie in El Salvador en het gevaar dat er is door bendeleden aan, als reden waarom jij niet zou kunnen terugkeren naar El Salvador. Ze zouden jou ontvoeren of haar iets aandoen (CGVS, p. 5-6, punt 50-51). Dit zijn louter hypothetische veronderstellingen, die jouw moeder op geen enkele manier staft. Bovendien linkt jouw moeder het gevaar dat men jullie iets zou kunnen aandoen opnieuw aan de, ongeloofwaardig bevonden, motieven uit haar eigen eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 6, punt 52-53).

Ter staving van jouw verzoek worden geen specifieke eigen documenten neergelegd. Je moeder stelt dat alles ingediend werd tijdens "het eerste verhoor" (CGVS, p. 6, punt 55). Op de DVZ stellen jullie geen documenten neer te leggen maar wel te verwijzen naar de documenten die je grootmoeder A. M. C. De M. (...) neerlegt. Noch de documenten uit het eerste verzoek van jouw moeder, noch de documenten uit het tweede volgend verzoek van je grootmoeder, werpen een ander licht op bovenstaande beoordeling. Het eerste verzoek van je moeder werd geweigerd, de beoordeling staat vast. Het tweede volgend verzoek van je oma werd niet-ontvankelijk verklaard.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel kan worden ontwaard dat verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"a) Sociale groep

Verzoekster argumenteert dat zij in het thuisland behoren tot de groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd en afgeperst en roept in te "behoren" tot die specifieke sociale groep in de zin van het Verdrag van Genève. Er is sprake van een gemeenschappelijke achtergrond die niet kan gewijzigd worden.

Zo stelt UNHCR in zijn Guidance Note on Refugee Claims relating to Victims of Organized Gangs over sociale groep en slachtoffers van bendege geweld:

"(...)"¹

b) (toegeschreven/'imputed') politieke overtuiging

UNHCR stelt hierover in zijn Guidance Note on Refugee Claims relating to Victims of Organized Gangs:

"(...)"²

In onderstaande analyse van o.a. T. Boerman, expert bendefenomeen Centraal-Amerika (<https://thomasboerman.academia.edu/>) toont aan dat het geweld gebruikt door bendes t.a.v. de burgers van El Salvador strategisch is, en dus niet puur crimineel en economisch van aard. Het doel van de terreur gezaaid door bendes is het controleren van grondgebied, criminele markten en de bevolking om op deze manier de staat, politiek te beïnvloeden. Boerman bestempelt bendes in El Salvador als politieke actoren die o.a. in staat zijn verkiezingen te sturen en wiens steun gezocht wordt door Presidentskandidaten. Uit verschillende bronnen blijkt duidelijk dat bendes de de facto autoriteit zijn die functies gelijkaardig aan deze van de staat uitoefent zoals het innen van belastingen ('afpersing') en die het volledige staatsapparaat heeft ondermijnd. In geval een persoon niet voldoet aan de eisen van de bende, wordt dit gezien als een politieke mening zijnde pro de rechtstaat en tegen de bende. De brutale bestraffing die hierop volgt moet gezien worden binnen een strategisch kader van terreur en controle.

• UNHCR, M. Boulton, *Living in a World of Violence: An Introduction to the Gang Phenomenon*, juli 2011, <https://www.unhcr.org/4e3269629.pdf>

"(...)" p.5

"(...)" p. 6

"(...)" p. 7

"(...)" p.11

• Dr. Thomas Boerman, *THE SOCIO-POLITICAL CONTEXT OF VIOLENCE IN EL SALVADOR, HONDURAS, AND GUATEMALA*, Immigration Briefings, Oktober 2018, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3376374 (volledig artikel is interessant)

"(...)" (p.3-5)

"(...)" (p 5)

"(...)" (p.6-7)

"(...)" (p.17)

Analisten van het Amerikaanse leger beschouwen Centraal-Amerikaanse bendes als 'niet-overheidsactoren' die politieke dominantie willen bereiken door middel van asymmetrische oorlogsvoering.

• M. G. Manwaring, *Street gangs: the New Urban Insurgency*, US Army War College, Strategic Studies Institute, March 2005, <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pdffiles/pub597.pdf>

"(...)" (p. v)

"(...)" (p. vi)

"(...)" (p. 4-5)

"(...)" (p.8)

"(...)" (p. 10-11)

"(...)" (p. 11-12)

"(...)" (p.14-15)

"(...)" (p.31)

Op basis van deze analyses is duidelijk dat de voorstelling van daden van bendes in El Salvador, ten aanzien van de burgerbevolking als puur crimineel of economisch geïnspireerd te kortzichtig is en berust op een onvolledige analyse van de werkelijke situatie. De daden van bendes zijn wel degelijk politiek geïnspireerd, berusten op een politieke agenda.

Volgens Boerman is het concept van respect dat samenhangt met reputatie, een belangrijk element binnen de bendecultuur. Bendeleden gaan tot het uiterste om dit te verzekeren. Het niet respecteren of beledigen van een bendelid, zoals bijvoorbeeld het niet-betalen of het vluchten, wordt daarom op gewelddadige wijze bestraft. Zoniet, zou de reputatie van de bende ondermijnd worden. Ook het land ontvluchten omwille van de vrees voor een bende wordt beschouwd als een belediging en gebrek aan respect.

• T. Boerman, *Central American Gang Related Asylum Cases: Background, Leverage Points And The Use Of Expert Witnesses*, immigration daily, <http://www.ilw.com/articles/2009,1215-boerman.shtm>

"(...)"

Zie ook:

• UNHCR, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from El-Salvador", 15 maart 2016, <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>

"(...)" (p. 43)

"(...)" (p 28)

• OSAC, *El Salvador 2020 Crime & Safety Report*, 31 maart 2020, <https://www.osac.gov/Country/El-Salvador/Content/Detail/Report/b4884604-977e-49c7-9e4a-1855725d032e>

"(...)"

- Human Rights Watch, *Deported to danger, United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*, 2020, https://www.ecoi.net/en/file/local/2024872/elsalvador0220_web_0.pdf

"(...)" (p.19)

"(...)" (p.22)

"(...)" » (p.22)

« (...) » (p.23)

« (...)» (p.27)

"(...)" » (p.31)

« (...) »(p.45)

« (...) » (p.73)

« (...) » (p.79)

- Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, *El Salvador: Information Gathering Mission Report - Part 1. Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption*, September 2016, <https://www.refworld.org/publisher,IRBC,,SLV,57f7ab794,0.html>

"(...)"

- IDMC, *An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*, September 2018, <http://www.internal-displacement.org/sites/default/files/inline-files/201809-el-salvador-an-atomised-crisis-en.pdf>

"(...)" (p.19)

"(...)" (p.36)

"(...)" (p.37)

- Agnes Callamard, United Nations Special Rapporteur for Extrajudicial, Summary or Arbitrary Executions, *El Salvador End of Mission Statement*, 5 February 2018, <https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22634&LangID=E>

"(...)"

- US Department of State, *2019 Country Reports on Human Rights Practices: El Salvador*, 11 maart 2020, <https://www.state.gov/reports/2019-country-reports-on-human-rights-practices/el-salvador/>

"(...)"

- Freedom House,

"(...)"

CONCLUSIE

Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie én de veiligheidsdiensten die burgers met een bepaald profiel viseren. Verzoekster stelt dat haar gezin gevisieerd wordt door de bendes en dat zij het slachtoffer zijn van bendegeweld. De georganiseerde misdaad is erg actief - er bestaat geen vorm van bescherming voor de bevolking. Om die reden heeft verzoekster, tevens in naam van haar gezin, nood aan internationale bescherming.

De bestreden beslissing is 'standaard' gemotiveerd en gaat voorbij aan de individuele nood van verzoekster, voor haar zoontje.

Het middel is gegrond."

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel kan worden ontwaard dat verzoekster de schending aanvoert van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zij stelt van oordeel te zijn dat haar zoontje tevens een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van deze bepaling en verwijst naar haar uiteenzetting in het eerste middel.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van de middelen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de (adjunct-)commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De

aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

De middelen zijn in deze mate niet-ontvankelijk.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen. Deze bepaling voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De zoon van verzoekster werd op 23 september 2022 bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gehoord om te getuigen en de redenen aan te halen waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, El Salvador. Hij verklaarde niet te weten waarom hij daar die dag was en niets meer te weten over de periode dat hij in El Salvador woonde. Wel stelde hij bang te zijn om naar El Salvador terug te keren omdat ze daar kinderen ontvoeren. Hij verklaarde ook iets ergs te hebben meegemaakt daar, maar er niets over te willen vertellen. Zijn moeder – verzoekster *in casu* –, die hem vergezelde op het CGVS, verklaarde dat haar zoon erg bang was in El Salvador en er in april 2019 door twee personen werd aangevallen en zeer nerveus werd toen één van deze personen haar tot thuis achtervolgde, maar dat dat veranderde toen hij hier aankwam. Naast deze twee incidenten heeft haar zoon volgens verzoekster niets meer meegemaakt in El Salvador. Verzoekster verklaart tevens dat een jaar na hun aankomst in België aan een buurman uit Ciudad Delgado gevraagd werd waar zij zijn en dat ze dus haar en haar zoon blijven zoeken. Zij verklaarde ten slotte nog de huidige situatie in El Salvador, waar het gevaarlijk is met de bendeleden, te vrezen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-6).

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

"Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jou ingediende verzoek om internationale bescherming louter berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde tijdens haar eigen eerste verzoek om internationale bescherming. In het kader van dat verzoek werd jouw moeder zowel de vluchtelingestatus als de subsidiaire bescherming geweigerd, daar geen geloof kon worden gehecht aan haar vermeende asielmotieven. Gezien de RvV deze beoordeling heeft gevolgd, is het karakter ervan definitief.

Jouw moeder haalt twee incidenten aan, één keer werd jij op de grond geduwd toen zij door twee mannen werd benaderd, een andere keer werd zij achtervolgd tot bij jullie thuis waar het tot een confrontatie kwam. Je moeder bevestigt dat het om incidenten gaat die zij tijdens haar eigen verzoek heeft aangehaald (CGVS, p. 5, punt 42) en stelt dat jij niets anders meer hebt meegemaakt (CGVS, p. 5, punt 43). Jouw moeder voegt toe dat er, een jaar na jullie aankomst in België, aan een voormalige buurman uit Ciudad Delgado werd gevraagd waar jullie zijn (CGVS, p. 5, punt 46-47). Ook dit werd reeds door jouw moeder vermeld in haar eerste verzoek, zo bevestigt zij (CGVS, p. 5, punt 49). Gezien bovenstaande gebeurtenissen in het kader van het eerste verzoek van je moeder ongeloofwaardig werden bevonden, is er als gevolg van die gebeurtenissen ook in jouw hoofd geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Daarnaast haalt je moeder de algemene situatie in El Salvador en het gevaar dat er is door bendeleden aan, als reden waarom jij niet zou kunnen terugkeren naar El Salvador. Ze zouden jou ontvoeren of haar iets aandoen (CGVS, p. 5-6, punt 50-51). Dit zijn louter hypothetische veronderstellingen, die jouw moeder op geen enkele manier staft. Bovendien linkt jouw moeder het gevaar dat men jullie iets zou kunnen aandoen opnieuw aan de, ongeloofwaardig bevonden, motieven uit haar eigen eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 6, punt 52-53).

Ter staving van jouw verzoek worden geen specifieke eigen documenten neergelegd. Je moeder stelt dat alles ingediend werd tijdens "het eerste verhoor" (CGVS, p. 6, punt 55). Op de DVZ stellen jullie geen documenten neer te leggen maar wel te verwijzen naar de documenten die je grootmoeder A. M. C. De M. (...) neerlegt. Noch de documenten uit het eerste verzoek van jouw moeder, noch de documenten uit het tweede volgend verzoek van je grootmoeder, werpen een ander licht op bovenstaande beoordeling. Het eerste verzoek van je moeder werd geweigerd, de beoordeling staat vast. Het tweede volgend verzoek van je oma werd niet-ontvankelijk verklaard.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06,

28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot (i) het poneren van een vrees voor vervolging op grond van het behoren tot "de groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd en afgeperst" en op grond van een toegeschreven politieke overtuiging, tot (ii) het aanhalen van algemene informatie over het bendegeweld in El Salvador zonder deze informatie op de persoon van haar zoon (of zichzelf) te betrekken, tot (iii) het herhalen dat haar gezin gevisieerd wordt door de bendes en dat zij het slachtoffer zijn van bendegeweld, tot (iv) het zonder meer stellen dat de bestreden beslissing 'standaard' gemotiveerd is en voorbij gaat aan haar individuele nood voor haar zoontje en tot (v) het stellen van oordeel te zijn dat haar zoontje een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat de zoon van verzoekster in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN